

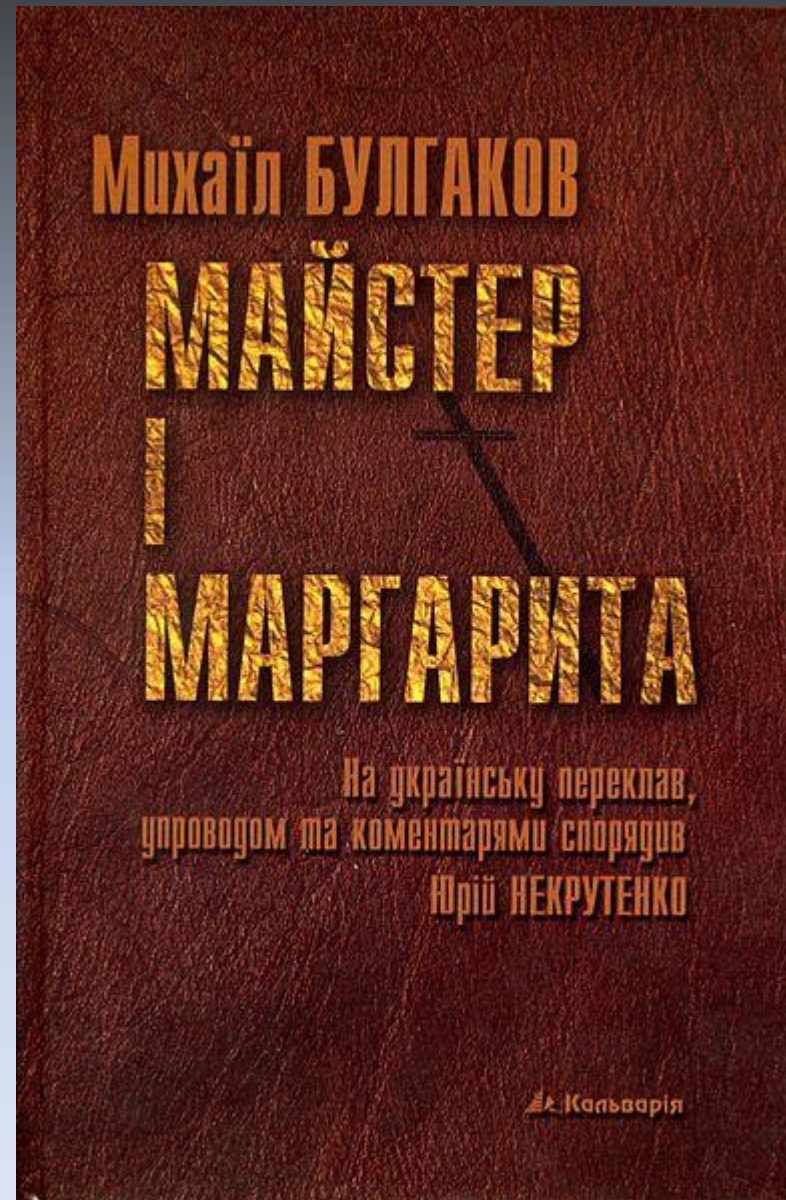
Михаил
БУЛГАКОВ

Мастер и Маргарита

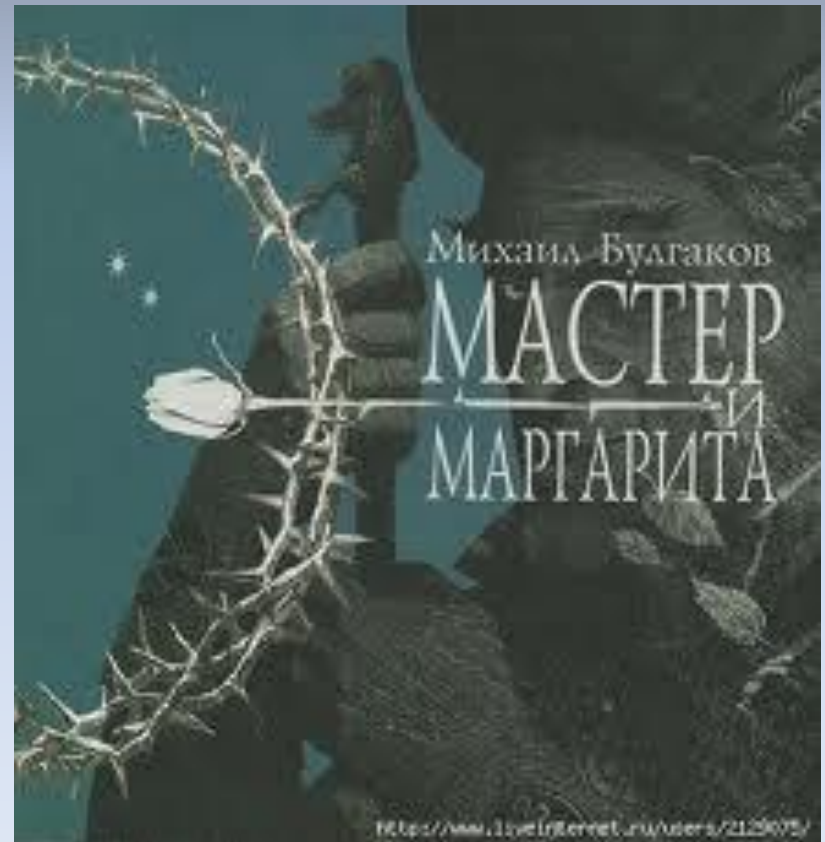
Майстер і Маргарита — багатоплановий, поліфонічний роман Михайла Булгакова, званий іноді фантастичним. На його сюжет зроблено безліч театральних постановок і декілька фільмів.

«Майстер і Маргарита» за життя автора не публікувався. Вперше він вийшов в світ тільки у 1966 році, через 26 років після смерті Булгакова.

Сам Булгаков був упевнений, що роман «Майстер і Маргарита» ніколи не буде опублікований за радянської влади.

Роман «Майстер і Маргарита» є центральним твором усієї творчості М.А. Булгакова.

СЮЖЕТ

У романі представлено чергування двох сюжетних ліній, що розвиваються паралельно одна одній. Дія першої відбувається в Москві тридцятих років ХХ століття, друга є викладом подій Євангелія, а саме — тих його частин, що стосуються суду над Ісусом Христом і його страти. Крім цього, «московське» оповідання має декілька сюжетних ліній, що химерно переплітаються.

Сатира в творі «Майстер і Маргарита»

Життя московських обивателів в романі описується автором вкрай сатирично. Тут нечиста сила карає кар'єристів, хапуг, комбінаторів. Вони «пишно розцвіли» проживаючи і користуючись благами «здорової ґрунту радянського суспільства».

Автор дає опис і духовного життя суспільства, паралельно із сатиричним зображенням шахраїв. Перш за все, Булгакова цікавила літературне життя Москви, і яскравими представниками творчої інтелігенції в даному творі є: літературний чиновник Михайло Берліон, надихаючий молодих членів МОССОЛІТа, а також напівграмотний і вкрай самовпевнений Іван Бездомний, який вважає себе поетом. Сатиричне зображення діячів культури ґрунтується на тому, що їх сильно завищена зарозумілість скоєно не відповідає їх «творчим здобуткам».

Головні герої
та образи
роману

Образ Майстра

Майстер - москвич, за професією колишній історик. Виправши в лотерею велику суму грошей, він зміг присвятити весь свій час написанню роману про Понтія Пилата та історії останніх днів життя Ієшуа Га-Ноцрі. Однак перша ж спроба опублікувати роман, викликала хвилю критики з боку професійних літераторів. Через нескінченне цькування Майстер поступово з'їхав з глузду і в один з моментів відчаю спалив свій роман. Ці ж газетні статті навели одного зі знайомих Майстра на думку написати помилковий донос, щоб дістати його квартиру. У результаті розслідування Майстер був звільнений, але, втративши квартиру, гроші і сенс життя, він вирішує знайти спокій в клініці для душевно хворих. Історія роману зацікавила Воланда. Він повертає спалені рукописи, а також надає Майстру і його коханій Маргариті місце вічного спокою і усамітнення.

Про себе майстер говорить У мене немає більше прізвища. В романі це прізвисько пишеться через рядкову маленьку літеру.

Майстер в російській та світовій літературі став символом художника, творця в широкому сенсі слова, який своїми творами увійшов в конфлікт з офіційною культурою свого часу. У випадку булгаковського героя майстер увійшов в конфлікт з соціалістичним реалізмом.

Є припущення, що образ Майстра багато в чому автобіографічний - Михайло Булгаков також спалив першу редакцію свого роману і навіть написавши його заново розумів, що опублікувати такий ортодоксальний твір в СРСР 1930-х - 1940-х років майже нереально.

Образ Маргарити

Вважають, що цей образ натхнений образом Маргарити (Гретхен) у трагедії Гете «Фауст», але характер Маргарити Булгакова і за життя, і в постаті відьми зовсім не відповідає сумирній вдачі героїні Гете.

Біографічно ж образ Маргарити, на думку деяких дослідників творчості Булгакова, пов'язується з Оленою Сергіївною Булгаковою, третьою дружиною письменника, а також з Маргаритою Петрівною Смирною. Зі сценою знайомства в романі багатьма деталями збігаються свідчення Маргарити Петрівни Смирнової, дружини комісара-інспектора залізниць РРФСР та заступника начальника комунального відділу Північної залізниці, яка своїми спогадами, переказаними одному з біографів Булгакова, зарахувала себе у прототипи булгаківської Маргарити. Цей короткий роман збігається у часі й заповнює розрив стосунків Булгакова з О. С. Шиловською, що завершився їхнім шлюбом 4 жовтня 1932 р.

Образ Івана Бездомного

Поет, член МАССОЛИТА. Пише атеїстичну поему про Ісуса Христа. З його бесіди з редактором художнього журналу Берліозом, яким була замовлена антирелігійна поема про Ісуса Христа, починається роман. Бесіда полягала в обговоренні образу Ісуса в поемі Бездомного. Іван показав у поемі реальну людину, в той час, як Берліоз хотів, щоб герой виглядав міфом. Став свідком смерті Берліоза. Після загибелі Берліоза і погоні за Воландом потрапляє в психіатричну лікарню, де зустрічається з Майстром.

Після розмов з Майстром приймає рішення перестати писати вірші. В епілозі Іван Миколайович Понирі - співробітник інституту історії і філософії, професор.

Образ Воланда

Воланд – один з головних героїв роману Михайла Булгакова «Майстер і Маргарита».

Про Воланда нам відомо не так багато. Кожному персонажу роману Воланд по різному пояснює своє прибуття в Москву – Берліозу і Бездомному він каже, що приїхав для дослідження рукописів Герберта Аврилакського; службовцям Вар'єте він представляється артистом, буфетник Соков зізнається, що хотів подивитися на москвичів «в маси». Нам відомо, що Воланд подорожує по світу і щороку навесні влаштовує бал повного місяця.

Воланду, як і Мефистофелю, властива жартівливість. Він сміється над Берліозом і Бездомним, прикидаючись божевільним, над буфетник Соков у вісімнадцятому чолі. Проте, не дивлячись на це, Воланд іноді проявляє і людинолюбство. Він наказує повернути голову бідному конферансьє Бенгальському; звільняє Фріду від її покарання, виконуючи бажання Маргарити: «Не будемо наживатися на вчинок непрактичного людини у святкову ніч. Отже, це не в рахунок, я ж нічого не робив. Що ви хочете для себе?». Воланд завжди ввічливий навіть зі звичайними людьми, навіть з тими, хто цього, загалом, і не заслуговує.

Воланд в повному сенсі всесильний і всезнаючий. З мотивами знання нерозривно пов'язаний мотив пам'яті. Воланд знає і пам'ятає все, що відбувалося в світі, знає навіть те, чого тільки призначено відбутися. Саме у вигляді його спогадів починається історія про Ієшуа і Понтія Пілата, що є однією з головних сюжетних ліній роману. Воланд має під рукою всю земну кулю в мініатюрі: «дивний, наче живий і освітлений з одного боку сонцем глобус». Це символ всезнання і одночасно державний знак земного володаря. «Всесильний», – вигукує Маргарита при появі рукописання. «Ніщо не зникало, всесильний Воланд був дійсно всесильний ...». Однак сам Воланд оцінює свої переваги невизначено: «... Наші можливості досить великі, вони набагато більше, ніж вважають деякі, не дуже пильні, люди».

Свита Воланда

Підготували
учні 11 - А класу
Дашавської СЗОШ
I-III ступенів
Гнатів Тарас
та
Ониськів Вікторія